

מתנה רמה בויסקוונסין

ש ל ג י ה
written by
Leah Abraham
מחזה
Disney songs
and some old tunes.
המשתתפים

Based on a play
I read in the library (?)
Some characters are from
that play.

קולט ; מינוט ; פולט ; נערות הארמון ;

דנדוברט בויבוס ראש השרים

המלכה ברנגומר

שלגיה

הנסיך פלורידמונט

בני לוריתו של הנסיך

המכשפת הקס

הציד ג'ן

הגמדים ; הפי ; סנופים ; גרמפי ; סניזי ; דומי ; סליפי ; בשמול

מכשפות - תברותיה של הקס

הרוכלת הזקנה

אנשי החצר

(Some Day my Prince will come)
שירי שלגיה

מחנה רמח בויסקונוסין

ש ל ג ל ה

תמונה א'

*The fabrics in waiting were very pretty decorative lengths
dress (skirt - many layers of petticoats)*

ב א ר ו ו

הנערות דוקרות עם בלוזים; משחקות)

(a dance with balloons)

בומבס : אני יוצא מדעת, איזה דעס! זה אדמון או קרס?

קולט, בינט, פאולט, סוזט! (הנערות חלרות לרקוד)

(They take him with a grain of salt!)
(mockingly)

very funny clothes. expaggerate movements

הנערות: כן, סיר דנדיבט פומבס.

בומבס : (מתחנן) קצה שקט, קצה סדר.

הנערות: כן, סיר דנדיבט בומבס. (מתחיל לצאת; נזכר משהו)

בומבס : אני לגמרי מבולבל. באתי להודיע (פוזתן מגילה) :

הנסיך פלורדמונט בא לבקר אצלנו.

הנערות: (מראות פמני שמחה)

סוזט : האם יבואו אחר גם בחורדים אחרים?

בומבס : בודאי. בן מלך אינו ~~בלי~~ בלי לוריה.

הנערות: (מפטפפות בשמחה) .

מינט : היא כל כך תשמח

סוזט : אספה שלגיה?

פולט : בודאי במטבת, מדיחה כליים.

קולט : מאז מותו של המלך, שלגיה תמיד במטבת, תמיד עובדת.

מינט : נסיכה מסכנה

סוזט : אני הולכת לקרוא לה (יוצאת)

פולט : איך אני נראית?

מינט : יפה, ואני? (מתקרבת לראי)

קולט : אל תסתכלי בראי הזו. זה ראיי-קסם של המלכה.

פולט : אני חושבת ~~ל~~המלכה מבשפה. פעם ראיתי אותה רועבת

ל'ג

ורוקדת על מאטא.

(נכנסת סוזט ושלגיה. הנעדרת משתחוות לפני שלגיה).

שלגיה : למה אשמח? המלכה בודאי תמצא עבודה בשבילי ולא

אראה אותי... (נשמעים צעדים)

סוזט : הנה בומבס.

שלגיה : הוא מספר למלכה שאני פה.

מינט : מהר, הסתדרי כאן. *(quilo from a line)*

בומבס : (נכנס) אני לגמרי מבולבל. שחתי להודיע לכן כי

הרקודנה ואלס. כשהנסיך יבוא (מדגים זמלונות בשיר)

מינט : אולי אתה תרקודי; אתה רוקד יפה כל כך...
...

סוּזַט : לא, לא שלגיה; את חדקלי אתני.

שלגיה : אבל - -

פולט : נשים מסכות על העיניים... (הנעדרת מהרגשותיה; מצוינות)

שלגיה : בבגדים האלה?

מינט : נלביש אותך בבגדים שלנו.

שלגיה : (מתרגשת) אני כל כך רוצה לראות את פלורידמינט. הוא היה

ילד נחמד. אני המיד תולמה עליך, אולי באמת...

פולט : אין זמן. מהר... הבגדים (הנעדרת מחחילת להלביש במהירות

את שלגיה: "התצאת שלי והתולצה שלי... הנה פנינינים...

אני אסוק אותך... את יותר יפה מן..."

סוּזַט : ש...אם המלכה השמע שיש נערה יפה ממנה, היא תעשה משהו

נורא.

פולט : המסכות!

סוּזַט : אני אביא.

מינט : אה, שלגיה, את כל כך יפה!

שירה: שירה לוי

שלגיה : (עומדת כל הזמן כחולמת בהקיש; מחחילה לשידועוד יבוא ירס, בסגימה, סוּזַט מתפרצת):

סוּזַט : מהר, הוא באו הוא באו.

בומבס : (מתפרץ) הנסיך הגיע; שקט; עשינה משהו; לשבת; לא...

לעמוד...הור מעלתו פלורידמינט, גן המלך אגמונט. (הנעדרת

ובומבס משתחוים לפני הנכניסים; בן המלך ובני לוויתו).

בומבס : בשם המלכה ברנגומר; ברוך הבא. המלכה חתיה מוכנה בעוד

לגעים אחדים. היא מתלבשת. בינתיים אולי הור מעלתו

רואה לרמוד נאלץ?

פלוֹרִימוֹנט : אני יודע שראיחי אותך פעם, מתי?
 שלגיה : היינו קטנים אז.
 פלוֹרִימוֹנט : אני זוכר אותך; יופי כזה קשה לשכוח...מי את?
 בומבס : המלכה ברנגומר !

(כולם משתחווים; שלגיה בורחת; הנסיך במבוכה)

המלכה : בוא הנה פלוֹרִימוֹנט. נשק את ידי (הנסיך ניגש) : אה, כמה אנשים חולמים על כך, לנשק את יד ברנגומר.

פלוֹרִימוֹנט : דרישת שלום מאבי המלך.

המלכה : הוא מספר המיד לכלבמה יפה אני.

פלוֹרִימוֹנט : אני מסכים בכל לב עם אבי, את באמת אשה יפה. איפה הנסיכה שלגיה? היא בודאי נערה גדולה עכשיו.

המלכה : הטפשה הזו לא רצחה לבוא; רוצה רק לעבוד במטבח.

פלוֹרִימוֹנט : הנסיכה שלגיה - עורבת במטבח?

המלכה : (צוחקת) בומבס - הבא אותה הנה כדי שהנסיך יראה אותה. (בומבס הולך וחוזר עם שלגיה שעדיין לבושה יפה)

פלוֹרִימוֹנט : את שלגיה?

המלכה : (פעורת פה) שלגיה? איך העזת? מנין הבגדים האלה?
 בומבס !

בומבס : אני לגמרי מבולבל...

פלוֹרִימוֹנט : מה רב אשרי (פונה לקהל) היא נהדרת...

המלכה : היא נהדרת? צאו מכאן אני חולה, אני חולה! (מתעלפת)

בומבס מנפנף במחמתה. הכל יוצאים משתאים. הנסיך

יוצא עם שלגיה.

(בחזקת כשרות) : שחור-לבן, אדום וחום

בקבוק שקשוק וגם קומקום

פשפש טפס בווער באש

חזשי הקס עלי אלי

אלי עלי, הושיעי לי

*wind music
special lighting*

(המכשפה הקס מופיעה פתאם על מאטאס)

: הקסינקה שלי... המלכה

: הקסינקה, הקסינני, נוננו, נני, שמי הקס. מה אח **בנקסת** המכשפה

עכשיו? מי יותר יפה ממך הפעם?

: הוי, הקסי שלי, עזרי לי. הוואי אומר שלגיה יפה ממני. המלכה

: שלגיה? היא רק ילדה. המכשפה

: ילדה קטנה? פלורמיזנט ראה אותה היום ועיניו כמעט המלכה

שיצאו מחדריהן. אלי לא שם לב בכלל.

: **II** : **III** : את בטוחה? המכשפה

: הקשיבי: ראי, ראי אמר, ענני - היש בעולם יפה ממני? המלכה

: הנך יפה מאד גבות - אך שלגיה היא נהדרת. הוואי

: הקס, הקס, עזרי לי ! המלכה

: מה אני יכולה לעשות? (המלכה מסתכלת בה במבט משונה) הקס

לא, לא, לא, אני לא אהרוג את הילדה.

: היא מצוכחת למוח ! המלכה

: כבר רצחתי 82 אנשים. אני זקנה ומקורה להכנס המכשפה

לגן-העדרן ואם ארצח עוד - לא ולא...!

: אז עוצי לי עצה. המלכה

: (מהרהרת) אולי השלחי אותה לאיזה בית-ספר, רחוק המכשפה

רחוק מכאן?

: הקס, אינני יודעת מה קרה לך. את מכשפה לא טובה. המלכה

: נחתי לך עצה; אל הפריעי לי עוד. והנה עצה נוספת: המכשפה

קראתי בספר שלב טוב מוסיק יופי רב לאדם.

: בספרים יש רק שטויות. המלכה

: שלום! (נעלמה) המכשפה

המלכה מרגישה יותר טוב?
 הנסיך : המלכה מרגישה יותר טוב?
 המלכה : כן, הרבה יותר טוב.
 הנסיך : אני מבקש מן המלכה דרוש לשאת את שלייה לאשה.
 המלכה : (בהינד "מתוק") מזל טוב ילדים, אני מאושרת.
 הנסיך : (מאושר) מתי? מתי?
 המלכה : פלורידמונט חביבי, הצטרך לחכות מעט, אני שולחת

את שלייה לבית ספר לשנה (כולם מתמלאים אכזבה).
 שם היא תלמד איתך להיות מלכה, טוב שלייה?
 המייד רציחה ללמוד, תודה מלכה.
 פלורידמונט: ואחרי שנה - שלייה ואני -
 המלכה : בודאי יקירי, אני מבטיחה.
 (הנערות מאחלות לשלייה "מזל טוב", בני הלוריה"
 לצסיד. הכל שרים:

My original music

ואז נרקוד בחנוכה
 נשיר, נשמת, ~~נשמתי~~ לחיים
~~פלורידמונט ושלייה - זנו מן השמים.~~
 אולי
 אולי
 אולי

(א.ו.ל.)

פלורידמונט: המרידה קשה כל כך; אונתך לביע לא אשכח.
 שלייה : גם אני אונתך אזכור
 את דמוחך בלבי אשמור
 כולם : (שרים) חיש מהר תחלוק שנה...

מערכה ב,
 חמונה א,

Hunter 9/13/22

(ביער, שלייה והלורמונט) ג, הולכים ביער)

שלייה : אתה ג, אני עיפה, בוא ונשב לנוח.
 ג, : כן גברתי.
 שלייה : אל תקרא לי גברתי, קרא לי שלייה, אני זוכרת כי
 כשאנא היה ערד בחיים, אתה והוא משחקים הייתם

הרבה ללמוד. מחר אכתוב לפלוריאנוס מכתב...
(יושבת שקדועה במחשבותי) ג'ן מתרחק פסיעות אחדות
ומדבר לעצמו).

ג'ן : ילדה מסכנה, היא איננה יודעת, אולי אולי אינני יכול לעשות זאת... אבל אין לי ברירה... אינני יכול, אינני יכול.

שלגיה : ג'ן, זהו באמת יער גדול. האם אנשים רבים באים ליער הזה? (הוא אינו מקשיב). ג'ן, אתה שומע?

ג'ן : אה, לא שלגיה, כמעט שאין איש מגיע לחלק הזה של היער, קשה למצוא את הדרך פה ויש חיות רעות בלילה.

שלגיה : אני לא מפתחח כי אתה הלוטננט ג'ן גבור היל. אתה תגן עלי, נכון?

ג'ן : (מסחיר פניו בידיו) סלחי לי שלגיה, סלחי לי.

שלגיה : (משתאה) על מה אסלח לך? (מנסה להסתכל במניו)

ג'ן : אנא, ילדה, אל תביטי עלי, אויה, אויה.

שלגיה : (מראה סימני דאגה) ג'ן, אני מפתחח, משחז לא בסדר.

אמרר לי.

ג'ן : המלכה ברנגומוד...

שלגיה : מה, מה היא אמרה?

ג'ן : המלכה צירוחה שאני... אהרוג אותך... סה... ביער, (מתחיל לבכות הרש).

לבכות הרש).

שלגיה : להרוג אותי? אינני מבינה... למה? אני הולכת לביח-סטר

לשנה... אני לא מבינה... (ג'ן ממשיך לבכות), ג'ן, ג'ן, אתה לא תהרוג אותי, אתה...

אתה לא תהרוג אותי, אתה...

ג'ן : שלגיה, האמיני כי בשמחה הייתה גוהן את חיי למענד.

אבל הילדים שלי...

שלגיה : הילדים שלך?

ג'ן : המלכה אמרה כי אם לא אהרוג אותך אז היא תקח את

הילדים שלי ותשים אותם בבית סוהר.

ג'ן, ג' : (נופל על ברכיו והחרב נשמטת מידו) גאלי, אלי.

הושיע-נא (בוכה בילד קטן) :

ג'ן, ג' : (מרימה את ראשה לאט, ועיון עולה במוחה) ג'ן, ג' אולי

אפשר שלא החרוג אותי וחאמר למלכה שהדגת אותי, אולי...

ג'ן, ג' : הלילה אני צריך להביא לה את הלב שלך ורק אז היא

חאמין שאח מחה. (מתרגש פתאום) אבל אני יכול להרוג חיה

ולהגיד למלכה שהרוגתי אותך. אביא לה לב של חיה.

ג'ן, ג' : (בוכה מרוב שמחה) אז לא החרוג אותי. לא החרוג אותי.

ג'ן, ג' : (מודאג) אבל מה יקרה לך, לאן תלכי?

ג'ן, ג' : א...אל הדאג, אשאר ביער.

ג'ן, ג' : יש פה חיות רעות, אין פה איש, לא אעזוב אותך לבד.

ג'ן, ג' : ג'ן, אני אמירת חודה לך. נחת לי את חיי במחנה. שוב

לארמון ואני אשאר פה ביער. אלהים יעזור לי.

ג'ן, ג' : באמת, אין דרך אחרת (ניגש אליה בשקט ומחבק אותה.

מתחיל לשיר לאט). : אלי, אלי, שמע קולי / לך אשה

את הפילתי / שמור והגן על הנערה / מקור ורעב ומחיה רעה.

אלי, אלי, שמע קולי / לך אשה את הפילתי / שמור והגן

ותן נא ישע / לנערה חפה מפשע. (ג'ן, ג' נושק לשלגיה ועוזב.

שלגיה נשארה בודדה. היא עוצמת את עיניה ומתפללת חרש.

צ'לו מנגן בשקט. לאט לאט היא מרדמה ראשה. פתאום

היא רואה אור פורשוק. בלב פועם היא הולכת לקראת

האור הגדל והולך.

תמונת ב', (בבית הגמדים) - (אין הסקה בין תמונת א, ל-ב',

שלגיה מחקרת אל הבית שעל הבמה, שולחן ועליו דברי

מאכל עומד בצד ושבע מטוח קטנות בצד השני. מאחור

נמצא חנור, החדר מלוכלך. בפנה מטאמא. היא מהססת

קצת ומתדסקת בלחץ. אין תשובה).

ג'ן, ג' : שלום... שלום... האם נמצא מי שהוא בבית? יר-הו, אולי

אכנס (נכנסת). אין כאן איש. בודאי מי שגר פה יחזור

לדגוע. מוסיקה. מדלת צודית באולם מופיעים גמדים.
הם שרים

(Center through the auditorium
and up a ramp to stage)

הגמדים :

נשיר וגם נשדוק (שודקים)
חיים טובים יש לנו פה

Wishful
wishes for
wishes

ביער הירוק

נשיר וגם נשדוק (שודקים)

עבוד מעט ~~גמדים~~ קצת

אצלנו זהו חק

אם יש לך כאב או צער ~~על~~ ^{דל} יצא

שכת אותם

ושלח אותם ב... (שודקים)

נשיר וגם נשדוק (שודקים)

עבוד מעט ונדה קצת

אצלנו זהו חזק.

(עולים על הבמה של חזרים. אינם רואים את שלגיה

הישנה בפינת הבמה)

הפּי : ארוחת ערב אחים!

גרמם : אנו באים!

סנעפי : מה, מה אתם אומרים?

סניזי : אומרים ש... (מתעמט)

דופי : איפה אשים את הכלים?

סליפי : נלך לישון אחים (מפתק)

הפּי : (כולם מתישבים) בשפול, אל העמוד שם בנות, בוא לאכילה.

בשפול : לאכול, כן, הודה רבה.

גרמפי : המ... מישהו אכל מן הדיסה שלי.

סנרסי : מי אכל, מי?

דופי : לא אני!

סניזי : איפה ה (מתעמט) שלי?

סליפי : נדמה לי ששחרו את החלב שלי (מפתק)

בשפול : סליחה, אבל הערוגה שלי, אין דבר...

Have she visited in
different years
and

בשטרל : סליחה, באמת, אבל שם...
סנופי : מה יש שם?
גרמפי : הגנבים!
סניזי : (ניגש בינהם למיטת שלגיה) אחים, זה לא גנבים, אחים,
(מתעטש) כולם נגשים זרואים את שלגיה. עומדים פעורדי-

(פה)

סנופי : מה זה? מי זה?
הסי : זה ילד, אני ראיתי פעם ילד.
גרמפי : לילד אין שער אורך
דופי : לא גנב?
סליסי : זה ישן... (כולם מסתכלים בשלגיה)

בשטרל : סליחה, אבל אני חושב שזאת ילדה.
דופי : מה התבול בין ילד וילדה?

הסי : ילדים יכולים לדבר, גם ילדות יכולות לדבר.
סנופי : ילדות לדבר?
גרמפי : ילדות בודאי לא יכולות לדבר.
סניזי : הביטו אחים, היא מסתובבת, היא (מתעטש).

הפי : אה, היא יפה, היא נהדרת.

גרמפי : יפה-יפה...

סנופי : תן לי לראות

סליסי : היא אוהבת לישון

דופי : זה לא גנב...

בשטרל : אחים, היא תראה אותנו. אולי היא התעורר(הם לא שמים

לב אליז, רק עומדים ונוהמים מרופיה)

הסי : אני רוצה לעמוד פה ולהסתכל בה כל ימי חיי...

גרמפי : גם אני

סנופי : גם אני, גם אני

סליסי : גם אני, אינני רוצה כלל לישון...

דופי : א, א, א

- הפּי : אַתּ ילדָה?
שְׁלֵגִיָּה : כִּי, אֲנִי ילדָה...
גֵרְמָסִי : אֲנַחְנוּ גִמְדִים (כּוֹלֵם מוֹרִידִים לְאַשְׁתֵּיהֶם בְּלֵילִמָּה)
סְנוּפִי : אַתּ הוֹלֵכְתָּ?
שְׁלֵגִיָּה : אֵלֵנִי, רֹצֵחַ לְהַפְרִילָק...
בְּשׂוּל : אַתּ לֹא אוֹהֶבֶת אֶתְּנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ גִמְדִים...
שְׁלֵגִיָּה : אַחַם נְחַמְדִים מֵאַד...
דּוֹפִי : מַה אֲמַרְתָּ?
שְׁלֵגִיָּה : אַחַם נְחַמְדִים מֵאַד...
סְנִיזִי : הִיא אֲמַרְתָּ שְׁאֲנַחְנוּ (מִתְעַטֵּשׁ)
הַפּי : אַףּ פֶּעַם לֹא רֵאִינוּ ילדָה יִפֶּה כְּמוֹךָ...
שְׁלֵגִיָּה : תּוֹדָה רַבָּה
סְלִיפִי : אִם אַתּ רֹצֵחַ לִישׁוֹן מִה הַלֵּילָה, אַתָּן לֶךְ אַתּ הַמַּטָּה שְׁלִי...
שְׁלֵגִיָּה : בְּאַמְתָּ? אֲנִי יִכּוֹלָה לְהַשְׁאֵר מִה אַחֲכֶם?
הַגְּמֵדִים : (כּוֹרְעִים לְסִנִּיָּה עַל בְּרִכְיֵיהֶם) בְּבִקְשֵׁה הַשְּׂאֵרִי אַתָּן, אֲנִי...
שְׁלֵגִיָּה : (בְּשִׂמְחָה) תּוֹדָה רַבָּה גִמְדִים טוֹבִים, אֲשֶׁאֲרֶן (הַגְּמֵדִים)
נֶאֱמָרְתִּים מְרֹבֵב שִׂמְחָה) שְׁמִי שְׁלֵגִיָּה!
הַגְּמֵדִים : אֲנִי הַפּי, אֲנִי גֵרְמָסִי, אֲנִי (מִתְעַטֵּשׁ) סְנִיזִי, סְלִיפִי,
וְאֲנִי דּוֹפִי, סְנוּפִי, וְהוּא בְּשׂוּל...
שְׁלֵגִיָּה : נְעִים מֵאַד (הַגְּמֵדִים מִשְׁתַּחֲקִים)
הַפּי : מַה אוֹמְרִים כְּשֶׁכֵּל כֶּךָ שִׂמְחִים שְׁאַמְשֵׁר לְהַחֲדוּעֵךְ?
שְׁלֵגִיָּה : אוֹמְרִים הִידֵד, הִידֵד
הַגְּמֵדִים : (אַחַד אַחַד וְאַחַר כֶּךָ בִּיחָד) הִידֵדוּ

4: 40

מערכה ג' - חמונה א'

• בבית המכשפה הקס (רקוד המכשפה הקס עם חברותיה על מטאמיים).
• בסוף הרקוד נכנסה המלכה ברנגומר.

הקס : ברנגומר, מה את עושה פה?

ברנגומר : הקס, הרי הקס, אני רוצה למות.

המכשפוח : היא רוצה למות? אני, אני אעזור לך, אני, אני...

הקס : היא רק מדברת. הבעיה שלה שיש אחת יותר יפה ממנה.

ברנגומר : הקס, בחוררות, עזרונה ליי.

הקס : שלגיה ?

ברנגומר : (מניעה בחיוב בראשה) כן.

הקס : אבל אמרתי לך לשלוח אותה לכיתה-ספר.

ברנגומר : שלחתי אותה עם ג'ן וצויתי עליך להרוג אותה...

המכשפוח : נו, נו.

הקס : ג'ן לא הרג אותה, יש לו לב טוב.

המכשפוח : מה זה לב טוב?

ברנגומר : הוא סיפר לי שהרג אותה אבל שאלתי את הראי מי היא

היפפה בעולם והוא השיב לי : שלגיה.

המכשפוח : היא תיה.

הקס : טעה... טעה... ברנגומלה...

ברנגומר : 'אני רוצה לדעת איפה היא. אני אהרוג אותה כמו ידי.

הקס : אני לא רוצה לעזור לך. אמרתי לך שאני רוצה ללכת

לגן העדן.

המכשפוח : הקס, מה קרה לך ?

הקס : אני משתוללת להינות טובה ולא נדהנים ליי.

ברנגומר : דק הפעם הזאת, הפעם האחרונה...

המכשפוח : הקס...

ברנגומר : איפה היא? איפה שלגיה ?

הקס : טוב, אתן העדות. זו הפעם האחרונה שאני עוזרת לה.

(הקס ניגשה אל בקבוק גדול ומסתכלת פנימה) את, הנח

היא, תיחסי, תי, איך הגיעה לשם?

למה?

הקס : חכי רגע, מפשה הגמדים יראו אותך, את המלכה
ברנגומר, והם יתרגו אותך, הם אוהבים את שליגיה.

ברנגומר : אז מה אעשה?

הקס : ראשית כל, איך תחליף אותה?

ברנגומר : בסכין

הקס : טפס! דם... מוח צריך להיות דבר נקי ויפה.

המכשפות : מוח, מוח יפה!

הקס : הנה מסרק, אם תשימי את המסרק בשערך שלה היא חמות מיד.

ברנגומר : (מנסה לנסות על הקס) כך?

הקס : (אהו ! והשתגעתי? את רוצה להרוג אותי?)

ברנגומר : סליחה, הקסינקה.

הקס : ואם מפשה בקרה ולא הצליחי עם המסרק, אז הנה חפורה.

הצד הירוק הוא טוב והצד האדום מורה !

ברנגומר : אקח את שניהם.

הקס : רגע אחי, צריך לשנות אותך שלא ידעו שאת ברנגומר.

נעשה ממך רוכלת זקנה ומכוערת, חיי, חיי, חיי זקנה ומכוערת.

ברנגומר : מה? העשי ממני אשה זקנה.

הקס : את לא רוצה? טוב, טוב.

ברנגומר : כן, כן, בבקשה, הקסי.

הקס : בחוררות לעבודה, נשנה את המלכה.

המכשפות : (שרות וחורף כדי שירה מכינות צנצנות עם דפואות
מיוחדות).

חיי, חיי, חיי - חה, חה, חה

נשנה את המלכה

עם משקה מתוק וזר

נשנה את ברנגומר

אנף, אנו יכולות

להפוך ולשנות

נערים לנערות

צעירים לצעירות

*Amel munit
as the dance*

(and fight)

הרובל : לספור עד מאה.
 הקס : טוב, לכי להרלוג את הילדה המסכנה.
 הרובל : (עומדת לצאת) ה' הקס, איך אני חוזרת להינות

מלכה בדרגומר?

הקס : ח'ן ח'ן ח'ן כמעט שאבתי שח' את זה לאן סוף.
 את המלכה.

הרובל : תודה רבה, מוח לשלגייתו
 המכשפה : מוח לשלגייתו
 הקס : (דמעות בעיניה) מוח לשלגייתו...

חמונה ב' (בבית הגמדים)

(המסך נפתח. בית הגמדים נקי ומסודר. שלגייה מגישה להפי סל מזון גדול)

שלגייה : אני הולכת לאסרת עוגה ליום ההולדה של בשפול.
 בשפול : אני כבר בן 178
 הפי : החנוק במשפתה
 סנופי : נשוב ערוז מעט לאכול מן העוגה, טוב?
 דומי : איזה עוגה?
 שלגייה : לעבודה אחים, להתראות.

הגמדים : הידו, הידו

לעבודה נצער *Hand*

עם בקר אור

בחם צבקר

נצער, האח הידו

הידו, הידו (הגמדים עוזבים. השידה נשמעת מרחוק)
 (הרובל מתקרבת לבית, מתדסקת בלתי...)

שלגייה : אחים?
 הרובל : לא אחים, אחותו
 שלגייה : (נבהלת) מי את?
 הרובל : שלום חביבה, אל תפחדי, אני רובל זקנה. אפשר להכנס?
 שלגייה : אה, כן, הכניסי בבקשה. איך הגעת הנה? איך איש בא למקום

שליגיה : הייתה רוצה לקנות אבל אין לי כסף.

הרוכלת : יש לי דברים נפלאים.

שליגיה : נכון, אבל אין לי כסף.

הרוכלת : את ילדה יפה וטובה. אני אתן לך משהו במחנה.

שליגיה : לא, לא. חלילה, לא אקח דבר.

הרוכלת : את טובה אלי. נתת לי לננוח ולשנות, קחי מאנה. הנה

מסרק נחמד, הביטי.

שליגיה : באמת מסרק נחמד, אבל לא אקח. את תוכלי לקבל כסף עבורו.

לא אקח, לא, תודה רבה.

הרוכלת : אבל אני רוצה לחת לך מהנה. אני אסרק את שערתך היפות.

(הרוכלת מושימה את ידה האחת במסרק ובמעגל נוגעת בשערותיה של שליגיה. שליגיה זזה סתאם ממקומה)

שליגיה : לא, תודה רבה, אשה טובה, אבל לא אקח (מחזיקה את המסרק לסל) שבי נא קצת, אני אופה ערבה והאכלי אחר.

הרוכלת : תודה ברכי, אבל אני לא אוכלה ערבה, עלי לשמור על

גזרה גופי, אני אוכל תפוח (מוציאה תפוח, מחתילה לאכול

ממנו) לא רצית במסרק אבל עליך לטעום מן התפוח שלי.

עשי לי טובה.

שליגיה : אינני רעבה, תודה

הרוכלת : את רוצה שאני לך ~~אני~~

שליגיה : לא, לא שבי-נא, אל חלכי.

הרוכלת : אז אכלי אתי מן התפוח הטוב.

שליגיה : רק חתכה קטנה (נוגסת בתפוח, מחתילה להנקי, נושמת בכבודת וצונחת על הרצפה)

הרוכלת : אתה סוף סוף התלתי בדרך השם! מה! (מושקת את התפוח)

עכשיו עלי לספור עד מאה, אחת, שתיים, שלוש... (נשמעת

שירת הגמדים, הרוכלת נדהמת, מחתילה לסחוב את שליגיה

לפינה, הגמדים מתקרבים)

הגמדים : היי, היי

נלך לחגיגה

- גרמפי : אנהנו לא דלצים זבדו
- הגמדים : איספה שלגיה?
- הדוכלת : יצאה ליער ל...58,57,56... נגיעים
- דופי : כמה?
- הדוכלת : ...63,62,61...
- סנופי : מה אה מקשקשת?
- סליסי : מתי היא השוב?
- הדוכלת : בעוד 64,65,67... דקות
- בשטרל : סליחה אחים אבל היא אף פעם לא עוזבת את הבית.
- הגמדים : זה לא בסדר, איספה שלגיה? וכי' (הדוכלת סנפרה בשקט)
- סניצי : אני לא אוהב את האשה הזאת.
- גרמפי : צאי מפה מיד (הדוכלת גמחדה מעט ומתחילה לצאת)
- הדוכלת : שלום, 83, שלום, 84, שלום...
- הגמדים : לכי מפה! (מתפשים את שלגיה) שלגי ה, שלגיה.
- סנופי : שלגיה, אחים הנח, מהו (הגמדים ממהרים ורואים את שלגיה על הדצפה)
- גרמפי : מים, מים (הפי ממהר ומביא מים. מנסים לעורר אותה. אך היא לא זזה).
- דופי : שלגיה מתי? (הגמדים כורעים סביבה. למערת בעינייהם.
- הדוכלת נראית מרוקן. היא שותה את המשקה והופכת למלכה)
- סנופי : (רואה אותה) הביטו, הביטו, זו לא הייתה אשה זקנה. זו המלכה ברגנומול! (הגמדים רואים את המלכה בורחת)
- סנוזי : (בוכה ומתעטש) היא הרגה את שלגיה שלנו.
- הגמדים : (חרש חרש) שלגיה, שלגיה...

מערכה ד'
(בארמון)

- (הנערות נבוכים עומדים ומדברים)
- מינט : אמרתי לך, היום היא חשוב מביית הספר.
- סוזט : עברה שנה
- קולט : גם פלורמינונט יבפא היום.
- פארלט : המלכה אמרה שאחרי שנה תהיה התחונה.

אלך להודיע למלכה... נכנסים הנסיך ובני לוויתו) ברוך
הבא... ברוך השם, דוע אתה... אקרא למלכה, סליחה, אני לגמרי
מבולבל...

פלוריאמונט : שלום, שלום, איפה שלגיה?

מינט : עוד לא שבה מבחיחהסך

פלוריאמונט : מה שלומה? לא שמעתי ממנה כל השנה.

סוזט : גם לנו לא כתבה.

פלוריאמונט : כל דגעי, כל שעה חשבת עליה. (נכנסת המלכה
מתחוררים)

ברנוומר : אה, פלוריאמונט, שכחתי שאחה צריך לבוא. נשק את

ידי.

פלוריאמונט : מתי היא חוזרת?

ברנוומר : חבבי, אתה לא יודע?

פלוריאמונט : יודע מה?

ברנוומר : אה, יש לי חדשות דעות, שלגיה חלחה בבית הסך

ומתה. (פלוריאמונט וכולם נדהמים)

פלוריאמונט : שלגיה מתה, מה?

ברנוומר : שלחתי רופאים אבל... (זין מחפץ) מה אתה עושה

סה, אתה ברחת מבית הסך? בומבס, התייליסו! חפסו

אחור.

ג'ן : התייליס לא יבואו, ספרתי להם הכל, יקשיבו לי

ולא לך.

ברנוומר : התייליס, הספרהו! איש לא בא.

ג'ן, אני אסך לך מה קרה לשלגיה, היא מתה, כן והיא

הרגה אותה, רוצחתו! (כולם המומי דעם)

ברנוומר : שקר, התייליס!

בומבס : אני לגמרי מבולבל...

ג'ן, הנה העדים שלי (נכנסים הגמדיים ונושאים ארון

מקושט במרחים) פה שוכבת שלגיה, המלכה הרגה

אותה.

היא לא הצליחה להרוג אותך.
התפרח, הולכלח האקנה.
זאת הפתח ברנזומר!
אני זוכרת... אני זוכרת... אבל אני חיה.

אני חיה.

פלוריאמונט: אני אשמור עליך, יקירתה, תמיד נהיה יחד.
ג'ן : עונש למלכה; עונש!
בומבס : יש לי דעיון, נשלח אותה לסיביריה.
כולם : דעיון מוין, לסיביריה!
ברנגומר : הקס, הקס, עזרי ליי. (מופיעה הקס)
הקס : אמרת, לך שלא אעזור לך יותר, אני רוצה להיות
טובה, חפתי, מיל מיל טוב שלגיה. האם מותר לי
לבוא לחתונה שלך?

פלוריאמונט : זה היום המאושר בחיי. כולם מוזמנים לחתונה (ג'ן)
מוציא את המלכה)

שלגיה זהנסין צועדים קדימה ושרים: "עוד יום יבוא"

הכל מצטרפים לשירתה.

Very grand finale

קיץ, 1956
התשס"ז.